

ክብሩ አርአያዎ አርድእቱ ብአሉ አመኑ፡ ንሕና ዕብየት ክብሩ ርአና፡ እናበልና እቲ ሕቡእ ዝነበረ አምላኽ ናይ ኢየሱስ ክርስቶስ ልደትን ጥምቀትን ተገሊጹ፡ ሰባት ንአምላኽ ኣብ ኢየሱስ ክርእዎን ክድህስዎን ተረኽቡ፡ በዚ ከአ **“እንዘ ሥውር እምነነ ይእዘሰ ክሱተ ኮነ”** እቲ ሕቡእ ዝነበረ ሕጂ ጋህዲ ኮነ፡ ቢልና ክብረ በዓል ፈልግና። ተግልጾ አምላኽ ንኸነስተንት እዩ።

• በቲ ካልእ ጐኑ ኩነት ቅ.ሚካኤልን ውዕልቶኡን ኣስተንቲና ከአ፡ ነዚ ክልተ በዓል ኣገናዚብና መንፈስዊ ረብሓ ንኸንረኽበሉ ቤተ ክርስቲያን ነዚ በዓል ሠርዓትልና።

እነብዕሎ ዘሎና በዓለ ሚካኤል መን ምዃኑ ፈሊጥና፤ ንአምላኽ ማእከል ሕይወትና ክንገብር ዘዘኻኸረና እዩ። ሚካኤል ካብቶም “መላእኽቲ” ተባሂሎም ዝፍለጡ ረቀቅቲ መንፈሳውያን ፍጥረት እዩ፡፡ መላእኽቲ ዝበሃሉ ነቲ ዕብየቱ ከምዚ እዩ ኢልካ ዘይገገር አምላኽ ዝውድሱን ክብረ ቅድስናኡ ዝገልጹን እያቶም።

ሚካኤል ከአ ንህልውና አምላኹ ንዝተጠራጠሩን ንአምላኽነቱ ክወዳደሩ ንዝሃቀኑ **“መኑ ከመ እግዚአብሔር”** ኢሉ ተአማንነቱ ንአምላኽ ደው ዝበለ መልአክ እዩ። ህልውና አምላኽ ኣብ ሕቶ ዘይኣቱ ዘየማትእ ጉዳይ ምዃኑ ዘረጋገጸ ክቡር መላእኽ እዩ። ዝኾነ ነገር ዝለዓለ እንተ ለዓለ፡ ዘሎ ፍልጠትን ኃይልን እንተጨበጠ ካብ ፍጡራት ከም አምላኽክ ክኸውን ዝኽእል ከምዘየልቦ ዘረጋገጸ እዩ።

ነዚ በዓል እንክንዝክርኡብ አምላኽ ዘሎና እምነት ክነደልድል

1. ንኵሎም ጸረ አምላኽ ዝኾኑ ኃይልታት ኣላለና ንእምነትና ኣብ ዋጋ ዕዳጋ ከይነእቱ ዘዘኻኸር እዩ።

ወዲ ሰብ ካብ ዝፍጠር ንአምላኽ ሀሰስ ምስ በለ እዩ፡ እንኣንሳብ ምስ ፍጡራት ብምድብላቅ ነቶም ናይ ተፈጥሮ ኃይልታትን ካልእን ክአምኑ ጸንሑ። ኣብ ታሪኽ ደቂ ሰባት ኣብ አምላኽ ምእማንን ዘይምእማንን ዝተረፈረፈ ሕጻን እንተኾነ፡ እቲ ሓቂ ገለ መንፈሳዊ ፍጹም ጥበብ ከምዘሎ ምእማን ሓባራዊ እዩ። ነዚ ኃይሊዚ እቶም ዝተገልጸልና “አምላኽ” ሰመናዮ።

ኣብ ዝሓለፈ ዘመናት ንህልውና አምላኽ ብዕሊ ዝቃወሙን ኣልቦ እግዚአብሔር ዝብሉ ፍልስፍናታትን ነይሮም እዮም። ሎሚ እውን ኣለዉ፤ እዚ ናይ ሰብ ነጻነትን ምሥጢራውነትን ይገልጽ። ሰብ ንአምላኽ ኬምልኽ መሠረታውን ባህርያውን መሰል እዩ፡ ኩሉ ሰብኣዊ መሰል ካብ አምላኽ እዩ ዝፍልፍል፡ ክንድ-ዝኾነ እዚ መሰላት እዚ ሞራላውን ወንጌላውን ክብርታት ዝሓዘ እዩ። ሎሚ ሎሚ ምስ ዝኾነ እምነታዊ ሃይማኖታዊ ሻርነት ኣይንገብርን፡ ንሕና ዓለማውነት (secularism) ኣና እንሰዕብ በሃልቲ፡ ንናይ ሃይማኖት ጽልቀታት እምነት ካብ ዝኾነ ጽፍሒ ኣነባብራ ክኣልዩ ዝጽዕሩ እያቶም።

ነዚአቶም ር.ሊ.ጳ ዮሐ. ጳው “ተግባራዊ ኣረመንነት” ኢሎም ሰመይዎም። እዚ ባህልዚ ናይ አምላኽ ዘይኮነ ርድኢት ብምጥራይ ጸረ ሃይማኖት ይኸውን፡ እዚ ዘይ-አምላኽዊ ባይታ ብምራላውን መንፈሳዊ ጐኑ ሓደገኛ እዩ፤ ብዘይካ ቍስ-ኣካላዊ ነገር ካልእ ዘተሓባብሮም ነገር ከምዘየሎ ገይሩ ነታ ሕብረተሰብ ነፍሲ ዘይብላ ዝግበር እዩ፡

ነዚ ብትኽኽል ዝተገንዘበ ቸስተርቶን ዝበሃል፡ ብዘይ እምነት ኣብ ፈጣሪ፡ ናብዚ ዓለም ዝማጐተሉ ምኽባር ሰብኣዊ መሰላት ናብኡ ዝደፍእ ምኽንያት ዮብሉን” ይብል። እዚ ብሂል እዚ “አምላክ ንኹሉ ሰብ ማዕረ ገይሩ ፈጠርዎ” ኣብ

ተፈጥሮ ዝሃበና፤ ንሰብአዊ ሕግታትና ርጉጽ መሠረት ምእንቲ ክኾኑ ዝህበና እያቶም። ክንግንዘቦ ዘሎና ብዘይ ኣምላኽ እቲ ቅዱስ ርክባት ሕይወት ኣደዳ ናይ ሓያላት ይኸውን፡ መንፈሳዊ መጻኢና ኣብ ሎሚ ኣብ እንገብሮ ምርጫና እዩ ዝውሰን፡ እዚ ማለት ነቲ መሠረታዊ እምነታውን ክርስቲያናውን ክብርታት ዳግም ክንረኽቦምን ክነብሮምን ኣሎና።

በዓለ ሚካኤል ብዛዕባ እንታይነት ኣምላኽን ናብኡ ዘሎና ተአማኝነትን ሓዲስና፡ ኣምላኽ ናይ ኩሉ ምንጪ ምዃኑ ኣሪጋጊጽና ክንኣምን ከምዘሎና ዘዘኻኽር በዓል እዩ። ንናይ ኣምላኽ ወይ መልዕልተ ባህርያዊ ነገር ምውጋን፡ ሰብአውነት ከምዘይንገርድእን ከምዘይንዕቀብን እዩ ገይሩ፡ ናይዚ ኣተሓሳስባ ቅድሚ እዚ ሎሚ ኣብ ዓለም ዝዘረበሉ ዘሎ ማሕበራውን ቁጠባዊ ቅልውላው፡ ናይ ትርጉም ሕይወትን ክብርታቱን ቅልውላው ቀዲሙ ነይሩ። ኣብ ዝርኤን ዝድህሰስን ዝብል ራእይ ፍልስፍና (positivism) ጥራሕ ተመርኩሱ ክነብር ዝህቅን ሰብ ብጊዚያውነት ተወጢሩ ይነብር። ኣብ ከምዚ ዝበለ ሃዋህው “ሕቶ ኣምላኽ” ኣገዳሲ ሕቶ ኮይኑ ንረኽቦ፡ ምኽንያቱ ኣብቱ መሠረታዊ ሰብአዊ ሕቶ፡ ሓቂ ንምፍላጥ፡ ተስፋ ንምርካብ፡ ሓራ ንምዃን፡ ኣብ ልቢ ሰባት ዘሎ ሃረርታ ክማላእ ናብ ዘሎ ዝገባሌ ይወስደና። ኣብ ውሽጥም ናይ ኣምላኽ ነገር ዘለዓዕሉ ዘበሉ፡ ንርእሳቶም ናብ ዘተአማምን ተስፋ ክፉታት ይገብሩ። በዚ ከኣ ነዚ ኣድካሚ ዝመስል ጉዕዞ ሕይወት ትርጉም ዘለዎ ይገብርዎ (Spe Salvi, n.1)፡ ነዚ ናይ ኣምላኽ ሕቶ ከመይ ገርካ ክተለዓዕል ይከኣል? ዝብል ሕቶ ካኣ መሠረታዊ ይኸውን። ዝኸበርኩም ምእመና “ክርስቲያን ምዃን” ብሞራላዊ ምርጫ ወይ ብልዑል ሓሳባውነት ኣይኮነን ዝኸውን፡ ሕቶ ኣምላኽ ምስቶም ጸጋ እምነት ዘለዎም፡ ምስቶም ምስ ጎይታ መሠረታዊ ርክብ ምስዘለዎም ብምርኻብ ይግለጽ (Deus Caritaa Est,n.1)፡ ፡

ኣምላኽ በቶም ዝፈልጥዎ ሰባት ኣቢሉ እዩ ዝፍለጥ፡ ናብኡ ዘብጽሕ መንገዲ ከኣ በቶም ንኣኡ ብዝረኽቡዎ ገርካ እዩ ዝብጻሕ፡ ግደኹም ከም ኣመንቲ ከኣ እዚ እዩ። ምእመና እቲ ፍሉይ ጸዋዕታኹም ኣብ ተልእኮ ቤተ ክርስቲያን እዚ እዩ። እዚ ከኣ በቲ ጸጋ ጥምቀት ዝለበስኩምዎ ናይ ዓለማውነት ጸዋዕታ ንዓለም ናብ ኣምላኽ ከም እትጎዓዝ ምግባር እዩ፡ (Christifideles Laici n.36)፡ ክርስቲያን ምእመናን ኣድላይነት ኣምላኽ ኣብ ኩሉ ጽፍሒ ኣተሓሳስባን ሥራሕን ዝርኤ ምስክርነት ክትህቡ ጽዑዓት ኢኹም። ምስክርነትኩም ኣብ ሥድራ፡ ኣብ ሥራሕ፡ ኣብ ፖሊቲካን ኣብ ቍጠባን ኣብ ኩሉ መዳያት ሕይወት ክህሉ ይግባእ፡ በዚ ከኣ ንናይ ሎሚ ሰብ ምስ ኣምላኽን ብዘይ ኣምላኽን ኩሉ ነገር ከምዝልውጥ ክርእዩን ብጭቡጥ ክድህስሱ የድሊ።

እንተኾነ ነቶም ንናይ ኣምላኽ ህላዌን ልዕልናን ኣእምሮኦም ዕጹው ንዝገበሩ፡ እዚ ኩነታት እዚ ንክርስቲያን ብቁራጽነት ናብ ማእከልነት ኣምላኽን መልዕልተ ባህርያዊ ኣብ ዝኾነ ነገራት ከተኩሩ ይመርሖም። ምኽንያቱ ክርስቲያን ካብ ናይ ዓለምም ሕማምን ሻቅሎታትን ርሑቅ ኣብ ዝኾነ ሥፍራ ኣይኮኑን ዝኾነሩ፡ የግዳ ኣብቲ ናይ ጊዜኣም ሽግራት ከም ፍልሰት ጭቆና ናዕብታት ተሳተፍቲ እያቶም። ስለዚ ሽሕ እኳ ኣመንቲ ኣንተኹኑ ኣምላኽ መዓረ ከንደይ እዩ ኣብ ኣተሓሳስባኦምን ኣብቲ መሠረታዊ ውሳኔታት ሕይወት ቦታ ዝህብዎ? ስለዚ እቲ ቀዳማይ መልሲ ንናይ ዘመና ብድሆታት ኣብ መሠረታዊ ናይ ልቢ ለውጢ እዩ ዝምርኩስ፡ ነዚ ዘኽእለና ከኣ እቲ ዝተቀበልናዮ ጸጋ ጥምቀት እዩ፡ ብኣኡ ገርና ናይ ዓለም ብርሃንን ጨውን ኩና ኣና እሞ ባይታ እንተደኣ ሂብናዮ ብሓቂ ዝልውጠና ሓይሊ እዩ።

በዓለ ሚካኤል ነዚ ተለውጦ እዚ ክንገብር ዝጽውዕ ክብረ በዓል እዩ፡ ነፍስ ወከፍና “**መኑ ኣምላክ ከመ ኣምላክነ**” መን ከም ኣምላኽ” በሃልቲ ዲና? ኣብ ሕይወትናኽ ንኣምላኽ መዓረ ክንደይ ቦታ ሂብናዮ ንርከብ?

ዓቢይ ናይ ጎለና መርመራን ናይ ልቢ ምልዋጥን ዝሓትት ጉዳይ እዩ፡ ናይ ምርምር ጥራሕ ዘይኮነ ጉዳይ ድሕነት እውን እዩ፡ ንኣምላኽ ጊዜ ዘይብሉ፡ ክድሕን ጊዜ ዘይብሉ እዩ፡ ኣብዚ ናይ ቃል መድሓኒና ኢየሱስ ኣብ ወንጌል ተጻሓፉ ዘሎ ምዝካር የድሊ፡ “ሰብ ምሉእ ዓለም ረቢሑ ነፍሱ እንተ ኣጥፍኤ እንታይ ረብሓ ኣለዎ?

ዓለም = ሥጋዊ ነገራት አንጻር እግዚአብሔር ዝኾነ

- i) ምሳና ዘይንወስዶም ነገራት እዮም፤ እንወስዶ እንተሃለው፤ -ርእስና ጥራሕ ኢዩ። ንርእስና እንተጥፋእና ንመን ክንወስድ ኣና?
- ii) ዘየሕጉሱ፤ ንዝሓዘነት ልብን፤ ንዝጸምአት ነፍስን ዘየዘናግዑ
- iii) ንድኻን መስኪንን ኣብ ግምት ዘይእትዉ፤ ፈተውቲ ሃብታማት ምዃን፤ ብጸለመን ብቅንእን ተኻሰስቲ ምዃን፤ ዘይቅኑዕ ፍትሒ፤ ፍቅሪ ሓው ምጥፋእ፤ ዘይቅኑዕ ምእካብ ንብረት - እዚአቶም ናይ ሕሊና ወቀሳ ዘየደቅሱ እያቶም።

ሲራክ 6፣ 15,26፣ 4 “ንእሙን ዓርኪ ዝገዝእ ዋጋ የልቦን”

ἀντάλλαγμα = price ንሥነሥርዓት ዘለዎ ነፍሲ ዝገዝእ ዋጋ የልቦን

እዚ ማለት- i) ንኹሉ ረቢሑ ነፍሱ እንተአጥፍኤ ተመሊሱ

ንምግዛእ ዋጋኡ ኣይረክብን

ii) ንክርስቶስ ንብረቱን ጥሪቱን ዝህብ ግዳ ነፍሱ

ዘይህብ ተመሊሱ ኪገዝእ ኣይክእልን።

* ንክርስቶስ ዘድልዮ - **ርእስና** ኢዩ፤ እዚ መተካእታ ዘይብሉ ነገር ኢዩ።

እሞ በዓለ ሚካኤል ኣብ ኣምላኽ ኣሚና ሕይወትና ክንልውጥ ይጽውዓና ኣሎ፤ ምስ ሓዋ. ጳው ኮይኑ ከአ፤

“በዕለት ኅሪት ሰማዕቲክ ወበዕለት መድኃኒት ረዳእኩክ፤	ብኅርይቲ ዕለት ሰማዕቲካ፤ ብመዓልቲ ምድኃን ረዳኩካ፤
ወናሁ ይእዜ ዕለት ኅሪት ወናሁ ዮም ዕለተ ኣድኅኖ”	እኒሆ እታ ኅርይቲ ዕለት፤ እኒሆ እታ መዓልቲ ምድኃን፤

ይበለና ኣሎም፡ ካብዚ በዓል እዚ ድኅነት ሰኒቅና ክንከይድ ኣምላኽ ይሓግዘና፡ ሊቀ መላእኽቲ ሚካኤል ይለምለና፡ ወላዲተ ኣምላክ ድንግል ማርያም ከአ ተማልደልና።

ናይዚ ዓመት እዚ ክብረ በዓል ቅ.ሚካኤል ካተድራል ቤተ ክርስቲያን ብስሙ ሕንፀት ንቅጽለሉ ዓመት ስለዝኾነ፤ መጀመርያ እንቋዕ ነዚ ኣብቀዓና እናበልኩ ነዚ ፍቃድ ንምርካብ ደገ ዝጸንጐኑ ኩሎም፤ ብፍላይ ከአ ንኣሓዳሪ ዞባ ዓንሰባ ዕዙዝ ምስጋናይ ብስም ኩሎም ኣቅርብ፤ ምእመና ከአ ኣርኢኹምዎ ዘሎኹም ልዑል ተወፋይነት ኣበርክቶን ከአ እናመስገንኩ ብዝያዳ ክትሕይሉ ሓደራ እብል፡

ርሑስ በዓል
ኣቡነ ዘበሰማያት

ብጹዕ ኣቡነ ኪዳነ የዕብዮ
ኣብ ንግደት በዓል ቅ. ሚካኤል ከረን
ዝሰብኹዎ ስብከት